



**האיש החזק** שמואל אוהנה, מי שהיה המועמד הרישמי של מיפלגת העבודה ולא זכה להגיע לסיבוב השני. אוהנה מכונה במי תושבי הקיבוצים "האיש החזק". אוהנה אומר: "אני לא שש לאלוני ולא חונג סביב פרוספר".

**איש הליכוד** פרוספר אורן בבניין סניף הליכוד בקריית-שמונה. מאחוריו תלוי דגל ישראל, ובצידו הימני תלויה תמונת פורטרט של מנחם בגין. תמונותיו של בגין מעטירות את הקירות בבניין, ואין שם אף תמונה של יצחק שמיר.

אנסה להפיל את העירייה, הוא מסביר, "היא תיפול לבד".  
אנשי מיפלגת העבודה היו צריכים להתמודד לבד בבחירות אלה. שום אישיות בכירה של המפלגה לא באה לעיר לעזור במערכת הבחירות. ואולי העובדה שהם לא באו לעיר, דווקא עזרה.

קשה לומר ששימרון פרס, או חברים אחרים במפלגה, אהויים במיוחד בעיר הצפונית, בעיקר מאז פרשת העגבניות המפורסמת לפני כשנה.

הליכוד, לעומתם, לא חוסך במאמצים. במשך כל שנות הליכוד בשילטון ניסה לשמור על הבכורה שלו בעיר. כל קטיושה שנחתה בקריית-שמונה הביאה אל העיר מייד את שרי הממשלה, ואף מנחם בגין, ראש הממשלה הקודם. הירבה לבקר במקום, לעודד את התושבים, להרגיע אותם, לדבר אליהם, להצטלם בחברתם במיקלטים, ולהשקיע את מצפונם.

היום ממשיכים השרים של הליכוד לשמור על העיר כעל עיר של ליכוד. העיר שמהווה בשכילים כיום את הצידוק הכמעט בילעדי למלחמת לבנון הבלתי נגמרת ואת הצידוק לשהייה הארוכה, זו השנה השנייה, של צה"ל בלבנון.

לאורך מערכת הבחירות בעיר התייצבו שרי הליכוד בזה אחר זה בקריית-שמונה: שרון, ארנס, קורפו, לוי, שריר, דורון, וכמובן גם "סתם" סגני שרים וחברי-כנסת שעלו לרגל לעיר. בביקורו בעיר אמר השר ארנס: "עני העולם נשואות לתוצאות הבחירות בקריית-שמונה".

תושבי קריית-שמונה מרגישים שאנשי הליכוד חייבים להם זאת. במשך שנים הרגישו תושבי העיר כאילו היו חלק מדרום לבנון. הם הרגישו מונוחים ומבודדים. היום, כך הם אומרים, הם מכירים ומוקירים את האנשים ששיחררו אותם מעול הקטיושות, והם רוצים לראות אותם ולהתחבר בהם קצת. הם רוצים להרגיש שהם לא מופקרים.

שרי הליכוד, מבחינתם, מרגישים צורך עז לבוא לעיר, להראות לתושבים שם, ולעם כולו, שההרפתקה בלבנון לא היתה מיותרת.

ובינתיים, בעוד העיר ממרקה, וסביבותיה של שני המועמדים נראים שקולים, הומה הכביש הראשי של קריית-שמונה שיירות ארוכות ג'יפים צבאיים קטנים חולפים בסערה קרבית על פני תלמידות תיכון, שכבר לא מעיפות מבט לעברם, כיוון שהפכו חלק משיגרה מאוד מוזה של עיר השוכנת על הגבול, בדרך למלחמה ארוכה שהפכה אצל התושבים לדבר של יום יום. **ענת סרגוסטי**

ומשונות. טענו שיש נגדו תיקים במישטרה, שהוא הורשע במעילה, שהוא סולק מתפקידים שונים ועוד כהנה וכהנה. אלוני היה צריך להתמודד מול כל אלה. חלק מן הפירסומים שלו וכתבות הבחירות שלו הן תשובות לכל הטענות וההאשמות האלה.

האנשים הפעילים ברשימתו טוענים שאלוני, כראש-עירייה, עשה רבות לבנייה ולפיתוח של קריית-שמונה. מאז שישנה בעיר ועדה קרואה העיר נהרסת. הכבישים מתפוררים, אין מי שידאג לתחזוקה שוטפת של תאורה, גנים ציבוריים, מיקלטים. הם מאמינים כי אלוני יוכל להציל את קריית-שמונה.

אלוני, שרץ ברשימה עצמאית, קיבל בסיבוב הבחירות הראשון לפני שבוע 1765 קולות ושני חברי מועצה.

## החלטת "האיש החזק"

**ב**חירתו של אלוני כראש-עירייה בסיבוב השני, תלויה, אולי יותר מכל, בהחלטה של חברי סניף מיפלגת העבודה. אנשי אלוני טוענים, כי מרכז המפלגה בתל-אביב קיבל החלטה שעל חברי מיפלגת העבודה בעיר לתמוך במועמדותו של אלוני ולבחור בו. ביום השלישי הבא, אנשי הסניף במקום עדיין לא קיבלו כל החלטה כזאת, למרות שחלקם החליטו לתמוך בו, ולו רק בגלל העובדה שהמועמד השני הוא איש ליכוד.

מיפלגת העבודה היא הגוף השלישי בגודלו בהתמודדות זו. בראש הרשימה שלה רץ שמואל אוהנה, חבר מיפלגה ושנה אחרי כן קיבלה קריית-שמונה הוא נמצא בקריית-שמונה מאז 1955 ונקרא "האיש החזק" בפי רוב תושבי העיר.

אוהנה, תושב טבריה במקורו, בא לקריית-שמונה בתקופת המעברות של העיר, לפי בקשת מיפלגתו, מפא"י, כדי לנהל את שירות התעסוקה במקום. הוא ניהל אותו 10 שנים, ומזה 20 שנה הוא מנהל את מיפעל רמים. השיך לחברת כור. ככזה מספק אוהנה פרנסה למשפחתו רבות בעיר.

אוהנה היה המועמד הרישמי של מיפלגת העבודה במירוץ לראשות העירייה וזכה ב־1588 קולות ובשני חברי מועצה. הוא כבר לא ירוץ בסיבוב השני ולדבריו זו הפעם האחרונה שמתמודד בבחירות לראשות העירייה. בינתים יבנו יורע במי תמוך ביום השלישי הבא: "אני לא שש לאלוני ולא חונג סביב פרוספר", הוא מסביר בחיך. בכל מיקרה, הוא בטוח שהעירייה הזאת, בכל מנהיגות, לא תצליח להחזיק מעמד זמן רב: "אני לא

להם מה נעשה בה. אלוני, בוגר לימודי מישפטים, כלכלה ומינהל-עסקים באוניברסיטה העברית בירושלים. הוא הגיע לקריית-שמונה ב־1962, מטעם

ספורים בלבד, בבית קטן ולכן, שוכן מטה הבחירות של אברהם אלוני. על לוח המודעות בכניסה ישנן מודעות רבות של רשימתו של אלוני, בצבעים שונים. בגרלים שונים, ובסימות

כבר אושרו, ומה שנותר הוא לסגור כמה בעיות בירוקרטיות קטנות. אורן הוא ללא ספק איש של המקום, שגדל בו והוא חלק ממנו. וככזה, וכאיש שאלה הם צעדיו הראשונים

## אם ינצח איש-המערך בסיבוב השני, תהיה נערך "מיבצע שלום הגליל", דוחים את יוזמיו



**1983: האם ינצח אברהם אלוני, איש-המערך, בקריית-הצפונית?**

המערך דאז (מפא"י ואחדות העבודה) להיות מזכיר מועצת-הפועלים במקום. ב־1973 נבחר אלוני לראש-המועצה מעמד של עיר, ואלוני היה ראש העירייה הראשון שלה.

במשך כל השנים היו מריבות בין חברי מועצת העיר. שהורכבה מחברי המערך, הליכוד והמפד"ל. העירייה פוזרה כמה פעמים ולפני שלוש שנים הופקדה על ניהול העיר ועדה קרואה. לאורך כל מערכת הבחירות בעיר ניסו מתנגדיו של אלוני להכפיש את שמו. העלילו עליו עלילות שונות

שונות. אלוני עצמו יושב כראש השולחן המוארך כחולצה אדומה ובמיכנסים בהירים, והוא שקט. אלוני הוא דמות ידועה בקריית-שמונה. הוא שימש בתקופות שונות כראש-העירייה (בסך הכל שמונה שנים נטו), עד לפני שלוש שנים. אז פיזר שר-הפנים את מועצת העיר ומינה במקומה ועדה קרואה.

מאז ועד היום אין לקריית-שמונה ראש-עירייה משלה. העיר, כך אומרים התושבים, מתפוררת, מפני שאין מי שידאג לה. מכיוון שחברי הוועדה הקרואה אינם תושבי העיר ולא איכפת

בפוליטיקה, הצליח להשיג בסיבוב הראשון של הבחירות 2178 קולות, שהם יותר משליש קולות הבוחרים. הליכוד הצליח גם להשיג את המיספר הגדול ביותר של חברי המועצה. במועצת העיר 11 חברים והחלוקה היא: ליכוד — 3, מערך — 2, אלוני — 2, תמ"י-שינוי — 2, מפד"ל — 1 ופג"י — 1.

ובינתיים, בשבוע שנותר עד הבחירות, עסוק אורן באירוח בלתי פוסק של שרי הליכוד, סגני שרים וחברי-כנסת. לא הרחק משם, מרחק מטרים